

Tadeusz Badowski

Wspomnienie pośmiertne : adwokat Jan Brudnicki 1917-1987

Palestra 32/4(364), 70-71

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

1.

Adwokat Jan Brudnicki 1917–1987
--

W dniu 23 września 1987 roku zmarł nagle, w czasie sporządzenia pisma procesowego na maszynie, adwokat Jan Brudnicki.

Adwokat Brudnicki urodził się dnia 20.XI.1917 r. we wsi Ursynów (ówczesnego powiatu kozienickiego), w której jego rodzice prowadzili gospodarstwo rolne. Po ukończeniu szkoły podstawowej i gimnazjum ogólnokształcącego zapisał się na Wydział Prawa i Nauk Społeczno–Ekonomicznych Katolickiego Uniwersytetu w Lublinie. Okupacja niemiecka przerwała mu studia, podjął więc pracę zarobkową w prywatnych zakładach i spółdzielczych. W latach 1943–1944 uczęszczał na Wydział Prawa tajnego Uniwersytetu Warszawskiego, na którym przy końcu 1944 r. uzyskał stopień mgra prawa. Już od samego początku okupacji zaangażował się w ruch niepodległościowy, mianowicie w tajnym Stronnictwie Ludowym. Po utworzeniu Batalionów Chłopskich wstąpił do tej organizacji, w której pełnił funkcję dowódcy plutonu.

W roku 1946 B. uzyskał nominację na aplikanta sądowego w okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu. Egzamin sędziowski złożył z wynikiem dobrym. Z sądownictwa w krótkim czasie zwolnił się, by poświęcić się całkowicie zawodowi adwokata. Aplikację adwokacką odbył w kancelarii adwokata Zdzisława Lindemana w Radomiu. Po zdaniu egzaminu adwokackiego z wynikiem dobrym, rozpoczął praktykę indywidualną od dnia 20.XII.1950 r. Po powstaniu zespołów adwokackich wstąpił do Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Radomiu, którego członkiem był aż do swej śmierci.

Kolega Brudnicki całym swym sercem poświęcił się swemu zawodowi. Niezależnie od pracy zawodowej przejawiał chęci do pracy społecznej zarówno w Stronnictwie Ludowym jak, i w ramach samorządu adwokackiego. Wkrótce po wpisaniu go na listę adwokatów został zastępcą rzecznika dyscyplinarnego. Po powstaniu Rady Adwokackiej w Radomiu został wybrany na członka Rady, pełniąc w niej funkcję sekretarza Rady. W czasie ostatnich dwóch kadencji był wicedziekanem Rady Adwokackiej.

Był wielkim erudytą. Jego hobby była historia, szczególnie historia Polski. Bardzo go interesował okres od powstania państwa polskiego w 1918 r. Frapowała go także praca społeczna, gdyż już w swej młodości (gdy miał lat 18) wstąpił do organizacji młodych ludowców

„Wici”. Po wyzwoleniu wybierany był na członka Miejskiej Rady Narodowej, pełniąc w niej funkcję przewodniczącego jednej z Komisji Rady.

Z wielkim zaangażowaniem oddał się pracy adwokackiej, występując zarówno w sprawach karnych jak i cywilnych. Prowadził również szkolenie aplikantów adwokackich (głównie w zakresie prawa administracyjnego).

Adwokat Brudnicki miał szczególny dar zdobywania życzliwości zarówno kolegów jak i klientów. Cechowała go wielka wyrozumiałość wobec każdego człowieka, w którym chciał zawsze widzieć swego przyjaciela.

Adwokatura radomska straciła w osobie kolegi Brudnickiego wspaniałego przyjaciela, młodzieź adwokacka — doskonałego nauczyciela, a społeczeństwo — żarliwego obrońcę swych interesów. Piszący te słowa stracił oddanego i wiernego sobie przyjaciela.

Cześć Jego Nieodżałowanej Pamięci.

Tadeusz Badowski

2

Adwokat Bolesław Samolej
11.VIII.1907–12.VII.1987

W lipcu 1987 roku zmarł zasłużony obywatel miasta Słupska i województwa słupskiego, jeden z pionierów tej ziemi adw. Bolesław Samolej.

Był prawnikiem z powołania, obrońcą z przekonania i charakteru, był człowiekiem o wielkiej żywotności, wielkich zasługach społecznikowskich, działaczem ludowym, kombatantem.

Skomplikowana była droga, którą dotarł do Słupska, aby przepracować w nim połowę swego osiemdziesięcioletniego życia.

Urodził się 11 sierpnia 1907 r. w Sobieszczanach na ziemi lubelskiej w rodzinie chłopskiej. Za cenę wielu wyrzeczeń ojciec zapewnił mu naukę w gimnazjum w Węgrowie Podlaskim. Po zdaniu matury młody S. odbył w Grudziądzu na przełomie 1929/1930 roku roczny kurs podchorążych w ramach służby wojskowej.

Dość wcześnie — ze względu na swe ówczesne warunki życiowe — musiał podjąć pracę urzędniczą w Izbie Skarbowej w Lublinie. Ale pociągała go wciąż chęć zdobywania dalszej wiedzy. Postanowił więc podjąć studia na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Jego zamiary spełniły się i w 1936 roku uzyskał tytuł magistra prawa. Podjął zaraz starania o przyjęcie go do pracy w adwokaturze. W dniu 27 sierpnia został wpisany na listę aplikantów adwokackich w Izbie Adwokackiej w Krakowie. W tym czasie ożenił się i zamieszkał w Puławach.